

Sygn. akt **V K 235/11**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Przemysław Filipkowski

Protokolanci: Anna Troska, Piotr Grodecki, Mikołaj Żaboklicki, Joanna Ołdak i Dorota Nęcza

w obecności prokuratorów Macieja Nowickiego i Ewy Gołębiowskiej oraz oskarżyciela posiłkowego Banku (...) SA po rozpoznaniu w dniach 21 marca, 27 i 28 maja, 6 września, 14 października i 20 grudnia 2013r. i 18 lutego 2014 r. sprawy:

1) B. R. (1), syna J. i A. z domu M., urodzonego (...) w Ś.,

o s k a r ż o n e g o o t o, że:

I. w okresie od 28 listopada 2002 roku do dnia 26 października 2005 roku w W., działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z E. Ś. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził bank (...) SA z/s w K. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 126.777 franków szwajcarskich, co stanowiło równowartość 336.630 złotych i 97 groszy, wprowadzając w błąd jego pracowników w ten sposób, że założył w W. przy ul. (...) fikcyjną firmę (...) M. S. (1), własnoręcznie podrabiał dokumentację związaną z prowadzeniem w/w działalności gospodarczej, w tym dokumentację finansową, a następnie podając się za M. S. (1) (PESEL (...)), w celu uzyskania kredytu hipotecznego dla siebie i E. S. (1) przedłożył wniosek z dnia 22.02.2005 r. oraz dowód osobisty nr (...) oraz książeczkę wojskową nr H. (...) wraz z wklejonymi własnymi zdjęciami, a także podrobione dokumenty w postaci: zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 13.12.2002 r. nr (...), decyzji w sprawie nadania NIP (...) z dnia 02.03.1996 r., zaświadczenia o numerze identyfikacyjnym REGON nr (...) - (...) z dnia 13.12.2002 r., faksu z umową rachunku bankowego z dnia 16.12.2002 r. nr (...) - (...), formularza PIT-5L – deklaracji na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy według stawki 19% za wrzesień 2004 r. oraz styczeń 2005 r., formularza NIP-5 – wniosku o potwierdzenie nadania numeru identyfikacji podatkowej z dnia 18.12.2002 r., formularze PIT-36L z zeznaniami o wysokości uzyskanego dochodu w roku podatkowym 2003 i 2004 r., z danymi M. S. (1) mającymi istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, a następnie w dniu 31 marca 2005 r. podając się za M. S. (1) zawarł w oddziale banku (...) w W. przy ul. (...) umowę kredytu hipotecznego nr (...) - (...) i uzyskał w/w wsparcie finansowe, a ponadto nie zrealizował umowy przelewu wierzytelności i przejęcia długu z dnia 18.01.2005 r., czym działał na szkodę banku (...) SA z/s w K. i jego obecnego następcy prawnego banku (...) SA z/s w W., powodując szkodę znacznej wartości w majątku pokrzywdzonego w łącznej wysokości 336.630 złotych i 97 groszy,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 11 § 2 kk,

2) E. Ś. (1), córki S. i W. z domu S., urodzonej (...) w Ś.,

o s k a r ż o n e j o t o, że:

II. w okresie od 28 listopada 2002 roku do dnia 26 października 2005 roku w W., działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z B. R. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła bank (...) SA z/s w K. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 126.777 franków szwajcarskich, co stanowiło równowartość 336.630 złotych i 97 groszy, wprowadzając w błąd jego pracowników w ten sposób, że własnoręcznie podrabiała dokumentację, w tym finansową, związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej (...)

M. S. (1), a następnie w celu uzyskania kredytu hipotecznego dla siebie i B. R. (1) wypełniła wniosek kredytowy z dnia 22.02.2005 r. z danymi M. S. (1) złożony przez B. R. (1) wraz z dowodem osobistym nr (...) oraz książeczką wojskową nr H. (...) M. S. (1) ze zdjęciami w/w współsprawcy oraz podrobionymi dokumenty w postaci: zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 13.12.2002 r. nr (...), decyzji w sprawie nadania NIP (...) z dnia 2.03.1996 r., zaświadczenia o numerze identyfikacyjnym REGON nr (...) - (...) z dnia 13.12.2002 r., faksu z umową rachunku bankowego z dnia 16.12.2002 r. nr (...) - (...), formularza PIT-5L – deklaracji na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy według stawki 19% za wrzesień 2004 r. oraz styczeń 2005 r., formularza NIP-5 – wniosku o potwierdzenie nadania numeru identyfikacji podatkowej z dnia 18.12.2002 r., formularze PIT-36L z zeznaniami o wysokości uzyskanego dochodu w roku podatkowym 2003 i 2004 r., z danymi M. S. (1) mającymi istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, a następnie w dniu 31 marca 2005 r. otrzymała z tytułu zawartej umowy kredytu hipotecznego nr (...) - (...) poprzez dokonanie przelewu na własny rachunek (...) wsparcie finansowe w wysokości 322.025 złotych i 2 groszy, pomimo to nie zrealizowała umowy przelewu wierzytelności i przejęcia długu z dnia 18.01.2005 r., a następnie w dniu 10.06.2005 r. rozwiązała w/w umowę, po czym w dniu 16.06.2005 r. nabyła od Przedsiębiorstwa (...) – (...) z/s w W. lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w W., a następnie sprzedała w dniu 26.10.2010 r. A. S. (1) w/w nieruchomości lokalową wpisaną do księgi wieczystej (...) za kwotę 300.000 złotych, czym działała na szkodę banku (...) SA z/s w K. i jego obecnego następcy prawnego banku (...) SA z/s w W., powodując szkodę znacznej wartości w majątku pokrzywdzonego w łącznej wysokości 336.630 złotych i 97 groszy,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 11 § 2 kk,

o r z e k a :

1) **Oskarżonego B. R. (1)** w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie I uznaje za winnego tego, że w okresie co najmniej od stycznia 2005 roku do dnia 26 października 2005 roku w W., działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z E. Ś. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził bank (...) SA z/s w K. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 126.777 franków szwajcarskich, co stanowiło równowartość 332.282, 52 zł, wprowadzając w błąd pracowników banku w ten sposób, że podając się za M. S. (1) (PESEL (...)) prowadzącego zarejestrowaną działalność gospodarczą (...) w W. przy ul. (...), w celu uzyskania kredytu hipotecznego dla siebie i E. S. zawarł w dniu 18.01.2005 r. umowę przelewu wierzytelności i przejęcia długu, jak też przedłożył wniosek kredytowy z dnia 22.02.2005 r. wraz z załącznikami oraz posługiwał się podrobionymi dokumentami w postaci dowodu osobistego nr (...) i książeczki wojskowej nr H. (...) wraz z wklejonymi własnymi zdjęciami, a także przedłożył wyłudzone i poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci: zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 13.12.2002 r. nr (...), zaświadczenia o numerze identyfikacyjnym REGON nr (...) - (...) z dnia 13.12.2002 r., faksu z umową rachunku bankowego z dnia 16.12.2002 r. nr (...) - (...), formularzy PIT-5L – deklaracji na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy według stawki 19% za wrzesień, październik i listopad 2004 r. oraz styczeń 2005 r., formularza NIP-5 z potwierdzeniem nadania numeru identyfikacji podatkowej z dnia 18.12.2002 r., formularzy PIT-36L z zeznaniami o wysokości uzyskanego dochodu w roku podatkowym 2003 i 2004 r., zaświadczeń o niezaleganiu w podatkach z dni 23.11.2004 r. i 11.03.2005 r., zaświadczenia ZUS z dnia 22.03.2005 r. nr (...) - z danymi M. S. (1) mającymi istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, a potem w dniu 31 marca 2005 r. podając się za M. S. (1) zawarł w (...) Banku (...) SA w W. przy ul. (...) umowę kredytu hipotecznego nr (...) - (...) i uzyskał w/w kredyt, po czym od razu kwotę 322.025, 02 zł przełał na rachunek E. Ś. (1) nr (...), a ponadto nie zrealizował umowy przelewu wierzytelności i przejęcia długu z dnia 18.01.2005 r., którą rozwiązał w dniu 10.06.2005 r., oraz uniemożliwił ustanowienie hipoteki, po czym E. Ś. (1) w dniu 16.06.2005 r. nabyła od Przedsiębiorstwa (...) – (...) z/s w W. lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w W., a następnie sprzedała w dniu 26.10.2005 r. w/w nieruchomości lokalową wpisaną do księgi wieczystej (...) za kwotę 300.000 złotych, czym oskarżony działał na szkodę banku (...) SA z/s w K. i jego obecnego następcy prawnego banku (...) SA z/s w W., powodując szkodę znacznej wartości w majątku pokrzywdzonego w łącznej wysokości 332.282, 52 zł,

tj. dokonania czynu z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 11 § 2 kk i za to na podstawie tych wszystkich przepisów skazuje oskarżonego, a na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3

kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu kary 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda;

2) **Oskarżoną E. Ś. (1)** w ramach czynu zarzucanego jej w punkcie II uznaje za winną tego, że w okresie co najmniej od stycznia 2005 roku do dnia 26 października 2005 roku w W., działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z B. R. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła bank (...) SA z/s w K. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 126.777 franków szwajcarskich, co stanowiło równowartość 332.282, 52 zł, wprowadzając w błąd pracowników banku w ten sposób, że w celu uzyskania kredytu hipotecznego dla siebie i B. R. (1), podając się za M. S. (1) (PESEL (...)) (...) w W., zawarła w dniu 18.01.2005 r. umowę przelewu wierzytelności i przejęcia długu, jak też wypełniła wniosek o wypłatę kredytu z dnia 31.03.2005 r. z danymi M. S. (1), zaś B. R. (1) posługujący się podrobionymi dokumentami w postaci dowodu osobistego nr (...) oraz książeczki wojskowej nr H. (...) M. S. (1) ze zdjęciami B. R. (1), złożył wniosek kredytowy z dnia 22.02.2005 r. wraz z wyłudzonymi i poświadczającymi nieprawdę dokumentami w postaci: zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 13.12.2002 r. nr (...), zaświadczenia o numerze identyfikacyjnym REGON nr (...)- (...) z dnia 13.12.2002 r., faksu z umową rachunku bankowego z dnia 16.12.2002 r. nr (...)- (...), formularzy PIT-5L – deklaracji na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy według stawki 19% za wrzesień, październik i listopad 2004 r. oraz styczeń 2005 r., formularza NIP-5 z potwierdzeniem nadania numeru identyfikacji podatkowej z dnia 18.12.2002 r., formularzy PIT-36L z zeznaniami o wysokości uzyskanego dochodu w roku podatkowym 2003 i 2004 r., zaświadczeń o niezaleganiu w podatkach z dni 23.11.2004 r. i 11.03.2005 r., zaświadczenia ZUS z dnia 22.03.2005 r. nr (...) - z danymi M. S. (1) mającymi istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, a następnie w dniu 31 marca 2005 r. otrzymała z tytułu zawartej w tym dniu przez B. R. (1) umowy kredytu hipotecznego nr (...)- (...) kwotę w wysokości 322.025, 02 zł przelaną przez B. R. (1) na jej rachunek nr (...), jak też uniemożliwiła ustanowienie hipoteki oraz nie zrealizowała umowy przelewu wierzytelności i przejęcia długu z dnia 18.01.2005 r., a następnie w dniu 10.06.2005 r. rozwiązała w/w umowę, po czym w dniu 16.06.2005 r. nabyła od Przedsiębiorstwa (...) – (...) z/s w W. lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w W., a potem sprzedała w dniu 26.10.2005 r. w/w nieruchomość lokalową wpisaną do księgi wieczystej (...) za kwotę 300.000 złotych, czym działała na szkodę banku (...) SA z/s w K. i jego obecnego następcy prawnego banku (...) SA z/s w W., powodując szkodę znacznej wartości w majątku pokrzywdzonego w łącznej wysokości 332.282, 52 zł,

tj. dokonania czynu z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 11 § 2 kk i za to na podstawie tych wszystkich przepisów skazuje oskarżoną, a na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 2 kk wymierza jej kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda;

3) Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej **E. Ś. (1)** warunkowo zawieszają na okres 5 (pięciu) lat próby;

4) Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych B. R. (1) i E. S. (1) solidarnie obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz Banku (...) SA z/s w W. kwoty 327.507, 16 (trzysta dwadzieścia siedem tysięcy pięćset siedem i 16/100) zł;

5) Na podstawie art. 230 § 2 kpk dowody rzeczowe opisane w Wykazie nr (...) (k.1778) pod poz. 175-180 i 184-186 w postaci karty i dokumentów nakazuje wydać Bankowi (...) SA oraz pod poz. 181-183 w postaci dokumentów nakazuje wydać Bankowi (...) SA; dowody rzeczowe opisane w Wykazie nr (...) (k.2064) pod poz. 188-203 w postaci dokumentów nakazuje wydać (...) Bank (...); zaś dowody rzeczowe opisane w Wykazie nr (...) (k.807-810) pod poz. 1-173 i w Wykazie nr (...) (k.879) pod poz. 174 w postaci dokumentów oraz w Wykazie nr (...) (k.2064) pod poz. 187 w postaci płyty CD nakazuje pozostawić w aktach sprawy;

6) Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. P. – Kancelaria Adwokacka w W. ul. (...) lok. (...) kwotę 1918,80 (jeden tysiąc dziewięćset osiemnaście i 80/100) zł i na rzecz adw. A. Z. – Kancelaria Adwokacka w W. ul. (...) kwotę 1623,60 (jeden tysiąc sześćset dwadzieścia trzy i 60/100) zł brutto - tytułem udziału w sprawie obrońców z urzędu;

7) Na podstawie art. 627 kpk zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: B. R. (1) kwotę 1600 (jeden tysiąc sześćset) zł i E. S. (1) kwotę 1500 (jeden tysiąc pięćset) zł tytułem opłat oraz obciąża ich pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w częściach na nich przypadających, jak też zasądza solidarnie od oskarżonych B. R. (1) i E. S. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego Banku (...) SA kwotę 840 (osiemset czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt **V K 235/11**

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżeni B. R. (1) i E. S. (1) pozostawali w 2001 r. i następnych latach w konkubinacie, a w okresie od 26.09.2007 r. do 1.09.2010 r. w związku małżeńskim (k.1132).

B. R. (1) w bliżej nieustalonych dniach w latach 2001-2002 uzyskał dokumenty wydane dla M. S. (1) w postaci: dowodu osobistego numer (...) (k.27, 145) i książeczki wojskowej numer H. (...) (k. 28-29, 146-147), do których zostały wklejone zdjęcia B. R. (1). Ponadto uzyskał decyzję z dnia 02.03.1996 r. w sprawie nadania M. S. (1) numeru identyfikacji podatkowej NIP (...) (k.4, 159). Od tego czasu oskarżony posługiwał się podrobionymi dokumentami w postaci dowodu osobistego i książeczki wojskowej oraz podawał się za M. S.. Legitymując się tymi dokumentami uzyskał wydane dla M. S. (1):

- zaświadczenie Prezydenta m. (...) W. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 13.12.2002 r. nr (...), dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...) M. S. (1) przy ul. (...) w W., (k.3, 158, 419-420, 423-424),

- zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON z dnia 13.12.2002 r. nr (...)- (...) (k.5, 160, 527),

- potwierdzenie nadania numeru identyfikacji podatkowej z dnia 18 grudnia 2002 r. (k. 159, 166).

B. R. (1) podając się za M. S. (1) dokonywał rozliczeń podatkowych i ubezpieczeniowych dotyczących działalności gospodarczej pod nazwą (...) M. S. (1). Zawarł też z (...) Bank (...) w dniu 16.12.2002 r. umowę o prowadzenie rachunku bankowego nr (...)- (...) (k.162, 1910).

Oskarżona E. S. (1) wraz z matką W. S. w dniu 23 września 2002 r. podpisała umowę nr (...) o wybudowaniu i sprzedaży lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W. z Przedsiębiorstwem (...) SA /dalej (...) SA/ (k.182-186). Mieszkanie to otrzymało nr (...) i zamieszkali w nim oskarżeni.

Najpóźniej w styczniu 2005 r. oskarżeni postanowili wyłudzić kredyt z banku pozorując zakup przez B. R. (1) – podającego się cały czas za M. S. (1) - praw do w/w lokalu nr (...) od E. S. (1). W tym celu podjęli szereg działań: E. S. (1) z matką W. S. zawała w dniu 08.01.2005 r. umowę sprzedaży udziału na swoją rzecz (k.120, 208), dnia 11.01.2005 r. E. S. (1) z B. R. (1) podpisali umowę cesji praw z nieruchomości odnośnie tego lokalu (k.119) i tegoż dnia umowę przedwstępną sprzedaży tej nieruchomości za kwotę 320.000 zł (k.211-212). Takie dokumenty nie były wystarczające i w dniu 18 stycznia 2005 r. oskarżeni B. R. (1) i E. S. (1) zawarli z (...) SA umowę przelewu wierzytelności i przejęcia długu, która miała odzwierciedlać stan prawny przedmiotowej nieruchomości. Wedle tej umowy (...) SA otrzymała od E. i W. S. kwotę 164.000 zł tytułem ceny zakupu lokalu mieszkalnego zgodnie z umową z 23.09.2002 r., E. S. (1) za zgodą (...) SA przelała na B. R. (1) wierzytelność dotyczącą wybudowania i sprzedaży lokalu, jak też B. R. (1) przejął pozostały dług względem (...) SA i zobowiązał się go spłacić do dnia 15.02.2005 r. (k.112-113).

Następnie B. R. (1), podając się za M. S. (1), w dniu 22 lutego 2005 r. posługując się w/w podrobionymi dokumentami tj. dowodem osobistym numer (...) oraz książeczką wojskową numer H. (...), złożył do (...) Banku (...) SA w W. przy ul. (...) wniosek o przyznanie kredytu hipotecznego w wysokości 320.000 franków szwajcarskich (...) celem zakupu i

refinansowania w/w lokalu mieszkalnego nr (...) znajdującego się w W. przy ulicy (...). We wniosku jako zabezpieczenie wskazano m.in. hipotekę na kredytowanej nieruchomości. Wniosek ten przyjął doradca klienta R. S. (k.6-13, 150-157).

Do wniosku B. R. (1) załączył dokumenty, dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...) M. S. (1) ul. (...) w W.:

- zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 13.12.2002 r. nr (...) (k.3, 529),
- decyzję z dnia 02.03.1996 r. w sprawie nadania M. S. (1) numeru identyfikacji podatkowej NIP (...) (k.4, 159),
- zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON nr (...) - (...) z dnia 13.12.2002 r. (k.5, 527),
- formularz NIP-5 z potwierdzeniem nadania numeru identyfikacji podatkowej z dnia 18 grudnia 2002 r. (k. 159, 166),
- faks z umową rachunku bankowego z (...) Bank (...) z dnia 16.12.2002 r. nr (...) - (...) (k.162),
- formularze PIT-5L - deklaracje na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy w/g stawki 19% za wrzesień, październik i listopad 2004 r. oraz styczeń 2005 r. (k.36-40, 163-164, 173-178),
- formularze PIT-36L z zeznaniami o wysokości uzyskanego dochodu w roku podatkowym 2003 i 2004 r. (k.30-35, 167-172),
- odpis księgi wieczystej nr (...) dotyczącej w/w nieruchomości (k.86-111),
- zaświadczenia Naczelnika Urzędu Skarbowego W.-U. o niezaleganiu w podatkach z dni 23.11.2004 r. i 11.03.2005 r. (k.85, 165),
- zaświadczenie ZUS z dnia 22.03.2005 r. nr (...) o nieposiadaniu zobowiązań (k.115, 126),
- umowę przelewu wierzytelności i przejęcia długu podpisaną dnia 18 stycznia 2005 r. z E. Ś. (1) i Przedsiębiorstwem (...) SA (k.112-113, 179-180, 407-408),
- oświadczenie E. i W. Ś. z dnia 15.03.2005 r., iż w/w umowa z dnia 18 stycznia 2005 r. odzwierciedla aktualny stan prawny nieruchomości (k.116),
- oświadczenie (...) SA, iż niezwłocznie zawrze z M. S. (1) umowę ustanowienia odrębnej własności i sprzedaży lokalu nr (...) pod warunkiem uregulowania wszelkich zobowiązań do dnia 31.03.2005 r. (k.117),
- zaświadczenie (...) SA z 21.01.2005 r. o zakończeniu inwestycji, cenie nabycia nieruchomości i wpłaconych zaliczkach (k.181),
- umowę nr (...) o wybudowaniu i sprzedaży lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W. przez (...) SA (k.182-186),
- zaświadczenie (...) SA dotyczące lokalu (k.187),
- pozwolenie na użytkowanie budynków (k.188-190),
- protokół przekazania mieszkania E. Ś. (1) z 24.09.2002 r. z załącznikiem (k.191-192),
- odpis z księgi wieczystej nr (...) (k.193-200),
- odpis z rejestru przedsiębiorców KRS (k.201-207),
- operat szacunkowy mieszkania (k.219-258).

Dnia 31 marca 2005 r. w (...) Banku (...) SA w W. przy ul. (...) bank podpisał z B. R. (1), podającym się za M. S. (1), umowę kredytu hipotecznego nr (...) - (...) w wysokości 126.777 CHF. Zabezpieczeniem spłaty kredytu miała być m.in. hipoteka na w/w nieruchomości. Spłata kredytu miała nastąpić w równych ratach miesięcznych w złotych (k. 14-26, 75-84). Oskarżony upoważnił bank do obciążania rachunku bankowego nr (...) prowadzonego w (...) Banku (...) SA w W. przy ul. (...) (k.20). Podpisał także weksel in blanco (k.25). Następnie tego samego dnia E. Ś. (1) wypełniła wnioszek o wypłatę całego kredytu tj. 126777 CHF z danymi M. S. (1) (k. 73), który podpisał oskarżony B. R. (1). Również w tym dniu bank pobrał od razu kwotę 3169,43 CHF jako prowizję oraz kwoty 1269,02 zł i 706,92 zł /po kursie 2,6553 zł za 1 CHF/ tytułem ubezpieczenia kredytu tj. łącznie 3913,58 CHF (k.68), po czym przełał pozostałą sumę kredytu w wysokości 122.863,42 CHF po przeliczeniu na złote po kursie 2,6210 zł za 1 CHF na konto założone przez oskarżonego na nazwisko M. S. (1) nr (...), który od razu przełał tę kwotę w wysokości 322.025,02 zł na konto E. Ś. (1) nr (...) założone w (...) SA poprzedniego dnia 30.03.2005 r. (k.69-72, 929). Oskarżona E. Ś. (1) w/w kwotę następnie rozdysponowała do 31.05.2005 r. (k.929-947).

W ten sposób oskarżeni B. R. (1) i E. Ś. (1) wprowadzili pracowników Banku (...) SA w błąd co do osoby kredytobiorcy, prawdziwości i rzetelności przedłożonych dokumentów, celu tego kredytu i zamiaru jego spłaty.

Dnia 10.06.2005 r. umowa przelewu wierzytelności i przejęcia długu została rozwiązana za porozumieniem stron, przez co oskarżeni uniemożliwili nabycie mieszkania przez B. R. (1) i ustanowienie na nim hipoteki na rzecz banku (k. 406), jak też w dniu 16.06.2005 r. (...) SA ustanowiło odrębną własność w/w lokalu nr (...) i sprzedało go E. Ś. (1) (k.398-405).

E. Ś. (1) najpierw w dniu 03.08.2005 r. zawarła z A. S. (1) umowę przedwstępną sprzedaży (k.457-458), a potem w dniu 26 października 2005 r. sprzedała aktem notarialnym w/w nieruchomość lokalową A. S. (1) za kwotę 300.000 zł (k.439-443).

Na poczet tego kredytu bank otrzymał jedynie kilka spłat wykonywanych automatycznie z rachunku przypisanego do spłat (k.2266, 2284, 2285):

- w dniu 27.06.2005 r. kwotę 1071,40 CHF, a w tym 462,28 CHF kapitału,
- w dniu 30.06.2005 r. kwotę 35,50 CHF,
- w dniu 19.09.2005 r. kwotę 1135,52 CHF, a w tym 230,50 CHF kapitału,
- w dniu 28.10.2005 r. kwotę 981,24 CHF, a w tym 650,39 CHF kapitału,
- w dniu 02.12.2005 r. kwotę 1071,09 CHF, a w tym 478,79 CHF kapitału,
- w dniu 30.12.2005 r. kwotę 49,47 CHF.

Ponieważ kredyt nie był spłacany, to bank (...) SA w dniu 26.10.2005 r. wypowiedział umowę kredytu, a potem w dniu 28.08.2006 r. wystawił tytuł egzekucyjny i nadano mu klauzulę wykonalności (k.57-59, 66).

W dniu 06.02.2007 r. wpłynęło do Prokuratury Rejonowej W. P. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wyłudzenia kredytu hipotecznego na niekorzyść Banku (...) SA przez osobę posługującą się dokumentami tożsamości wystawionymi na nazwisko M. S. (1) (k.1-2). Aktualnie następcą prawnym banku (...) SA w zakresie przedmiotowego kredytu jest bank (...) SA z/s w W. (k.1073).

W rezultacie w okresie od stycznia 2005 r. do 26 października 2005 r. w W. B. R. (1) i E. Ś. (1), działając wspólnie i w porozumieniu, doprowadzili Bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem poprzez zawarcie, a później rozwiązanie umowy przelewu wierzytelności i przejęcia długu oraz wyłudzenie kredytu hipotecznego uzyskanego na podstawie dokumentów niezgodnych z prawdą.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań M. P. (k.54-56, 2248), T. W. (1) (k.395-396, 2248-2249), A. S. (1) (k.435-436, 2250), M. W. (k.1685-1686, 2265-2266), A. K. (1) (k.1709-1710, 2267-2268), M. S. (2) (k.1722-1723, 2330), R. S. (k.1773-1776, 2423-2424), D. E. (k.1908-1909, 2332-2333), P. K. (k.1332-1333, 2264-2265), częściowo wyjaśnień oskarżonego B. R. (3) (k.2210-2213), częściowo wyjaśnień oskarżonej E. Ś. (1) (k.1629, 2213-2215), zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k.1-2), kopii dokumentów (k.3-40, 57-59, 60-65, 115, 145-147, 158-180, 188-190, 201-208, 343-352, 407-414, 420-424, 1339-1340), dokumentacji bankowej (k.68-111, 119-144, 148-157, 215-218, 259-342, 885-909, 927a-987, (...) - (...), 1910-1930, 1953-1982), umowy przelewu wierzytelności i przejęcia długu (k.112-113), pełnomocnictwa (k.114, 209), oświadczeń (k.116, 117, 415), zaświadczeń (k.181, 187, 419), umowy o wybudowaniu i sprzedaży lokalu mieszkalnego (k.182-186), protokołu przekazania mieszkania E. Ś. (1) z 24.09.2002 r. z załącznikami (k.191-192), odpisów z księgi wieczystej (k.193-200, 498-500), operatu szacunkowego (k.219-258), aktów notarialnych (k.398-405, 439-443), porozumienia (k.406), tablic poglądowych (k.416-417, 437-438), umowy przedwstępnej sprzedaży (k.457-458), dokumentacji podatkowej (k.525-766), opinii z badań dokumentów i pisma (k.767-802, 1993-2041, 2043-2055), pisma (...) SA (k.1073), pism (...) SA z wekslem, deklaracją wekslową i historią rachunku oraz listą operacji (k.1635-1636, 2284-2285) oraz pozostałych dokumentów zaliczonych w poczet materiału dowodowego sprawy.

Sąd skonfrontował wyjaśnienia oskarżonych ze sobą nawzajem oraz z pozostałym zebrany materiałem dowodowym.

Oskarżony B. R. (1) w toku postępowania przyznał się w części zarzucanego czynu i wyjaśnił (k. 2210-2213), że posługiwał się dowodem na nazwisko M. S. (1) (k.2210). O firmę, działalność na te nazwisko, ale nie fałszował żadnego wpisu do ewidencji. Prowadził firmę, importował z C. odzież i różne artykuły. Płacił podatki, ZUS-y. Później przestało mu się wieść w interesach. Żył wtedy w konkubinacie z E. Ś. (1) i na nią uzyskał kredyt hipoteczny, aby móc mieć pieniądze do interesu (k.2211). Zainwestował w spodnie dżinsowe z C. i został oszukany. Dlatego nie spłacał kredytu. Początkowo spłacał kredyt, zapłacił 7-8 rat dopóki się nie dowiedział, że kredyt został cofnięty (k.2211). Nie fałszował żadnych dokumentów, wystawiła je jego księgowa. E. Ś. (1) wypisywała mu zaświadczenia. Ona nie miała z tą sprawą nic wspólnego, działała w dobrej wierze, B. R. (1) bierze całą winę na siebie. Ona знаła go jako B. R. (1) (k.2211). Wedle oskarżonego w chwili zawierania umowy kredytowej miał możliwość spłacania kredytu. Początkowo nie było go w Polsce i nie wiedział, że bank wymówił mu kredyt. Zaczęła do niego dzwonić windykacja i został oszukany (k.2211).

B. R. (1) deklarował, że chce zawrzeć porozumienie z bankiem, spłacić część pieniędzy a resztę rozłożyć na raty. Nie zapłacił nic bankowi, bo nie wie, w jakim charakterze ma płacić jako S. czy R. (k.2211).

Według B. R. (1), mężczyzna o imieniu Z. „załatwił” dowód M. S. (1), zapłacił za niego 1000 zł i w tym była książeczka wojskowa. Dał swoje zdjęcia i otrzymał te dokumenty ze swoimi zdjęciami na bazarze (...) w W., to było w 2001 lub 2002 r. (k.2211). Te dokumenty były mu potrzebne, gdyż ukrywał się w związku z wyrokiem 3 lat za pobicie. Zatrzymano go w 2007 r. w S. jako M. S. (1). Zarejestrował działalność gospodarczą w styczniu 2002 r. jako M. S. (1) w W.-W. przy ul. (...), miał wynajmując biuro (k.2211-2212). Miał tam lokal, ale przez krótki czas, nie zapłacił za niego. Uzyskał nr REGON, nr NIP na działalność gospodarczą miał wcześniej tzn. poszedł jako M. S. (1) do jakiegoś urzędu, powiedział, że zapomniał numeru i mu go podano. Założył rachunek bankowy na nazwisko S. w banku (...) na ul. (...). Rozliczał się do US jako M. S. (1) (k.2212).

Oskarżony do banku (...) zgłosił się w 2005 r., podpisał umowę jako M. S. (1). Przedłożył PIT-y, papiery firmowe, książeczkę wojskową i dowód. To miał być kredyt hipoteczny na mieszkanie E. Ś. (1) nr (...) przy ul. (...). Nie było innego zabezpieczenia poza hipoteką. E. Ś. (1) chyba nie była w banku. Wypełniała wnioski w domu, bo ją o to poprosił (k.2212). Nie wie, o co chodzi z umową przelewu wierzytelności i przejęcia długu. Podpisywał akt notarialny. Jak uzyskał z banku pieniądze, to kupił ten lokal od E. Ś. (1) na siebie jako M. S. (1) (k.2212). Chce wyjaśnić, że tego mieszkania jednak nie kupił. Pieniądze miał na koncie, chciał je „włożyć” w interes. Część przelał na konto E. Ś. (1), część wybrał i dał kontrahentom. Kontrahenci z C. go oszukali. Nie posiada tych pieniędzy. Raty do (...) płacił przelewami z konta, a część wpłatami gotówkowymi na pocztę, były one po około 1400 zł miesięcznie. Ostatnią ratę zapłacił w 2005 lub 2006 r. Mieszkanie E. Ś. (1) kupiła w 2001-2002 r. od dewelopera, B. R. (1) dołożył jej 100.000

zł do mieszkania. Z pieniędzy z (...) nic nie dał E. Ś. (1), bo przelał je na jej konto, ale ona je wybrała i dała mu je gotówką, to było 50.000-100.000 zł (k.2212). Kredyt był we frankach szwajcarskich, ale bank przelał mu pieniądze w złotych. Nie przyznaje się, że otworzył firmę po to, aby wyłudzić kredyt. Spłacał ten kredyt i nie wziął go z zamiarem niespłacenia. W tym mieszkaniu mieszkał cały czas w 2005 r. do 2006 r., kiedy E. Ś. (1) sprzedała mieszkanie. Ona część pieniędzy musiała dać rodzicom, ale oni nie domagali się pieniędzy. Ona sprzedała mieszkanie, bo B. R. (1) chciał wyciągnąć swój wkład, bo nie mieli pieniędzy na życie (k.2212). Od tego czasu mieszkali w B. aż do jego zatrzymania.

W 2005 r. E. Ś. (1) była zatrudniona przez niego w firmie (...) M. S. (1) na umowę o pracę, zgłoszoną do ZUS i US, płacił jej około 2000 zł (k.2212). Zatrudniał jeszcze A. S. (2).

Oskarżona E. Ś. (1) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do zarzutu i wyjaśniła (k.1629), że nie miała nic wspólnego z wyłudzeniem kredytu. Z tego, co pamięta, to nie podpisywała żadnych dokumentów w banku. Potem to mieszkanie w W. przy ul. (...) sprzedała panu S. i u notariusza podpisała dokumenty. Mieszkanie to zakupiła na swoje nazwisko od firmy (...) (...) w W.. Wpłaciła jedynie 100.000 zł, a potem spłacała resztę w ratach po 10.000 zł, ale nieregularnie. Pieniądze miała od B. R. (1), z którym w tym czasie żyła i razem mieszkali w tym mieszkaniu. On robił interesy związane z importem towarów z C., ale ona nie zna konkretów. On mówił, że wszystkie jego interesy były legalne. B. R. miał założoną firmę o nazwie (...). E. Ś. (1) nic nie wie na temat fałszowania dokumentów wymienionych w zarzucie, ona ich nie fałszowała. B. R. (1) mówił, że M. S. był jego współnikiem, ona widziała go może 2 razy. Potem dowiedziała się, że B. R. (1) miał sfałszować dokumenty na nazwisko S. i się nimi posługiwać. Kiedy na policji w W. pokazano jej zdjęcie B. R. (1), to nie powiedziała prawdy. B. R. (1) przed tym przesłuchaniem kazał jej coś powiedzieć, ale to była nieprawda i ona to powiedziała. E. Ś. (1) nic nie wiedziała, że to mieszkanie jest zastawem hipotecznym tego kredytu. Sprzedając mieszkanie S. nie wiedziała, iż na tym mieszkaniu ciąży hipoteka z tytułu kredytu. Brała z sądu wyciąg z księgi wieczystej mieszkania i nie było tam wpisanej żadnej hipoteki. Z powodu tego wyciągu przedłużała się sprzedaż mieszkania. Za pieniądze ze sprzedaży mieszkania kupiła na swoje nazwisko dom w S. pod W., gdzie zamieszkali wspólnie z B. R. (1). Potem ten dom sprzedała. Była wtedy młoda i głupia, nie chciała może wiedzieć o wszystkich rzeczach.

Na rozprawie E. Ś. (1) przyznała się częściowo i wyjaśniła (k.2213-2215), iż B. R. (1) prowadził firmę bodajże od 2002 r., ale nie z zamiarem wyłudzenia kredytu, po prostu się ukrywał i zmieniał dane osobowe. Firma miała legalne zyski. Kupili mieszkanie. Później firma zaczęła wpadać w kłopoty i wpadli na pomysł, żeby kupić od niej to mieszkanie (k.2213). Przejęczyła się, to osk. B. R. (1) wpadł na pomysł, jest strasznie zdenerwowana. Nie fałszowała żadnych dokumentów. Nie składała PIT-ów, wypełniała je księgową. Żadnych innych dokumentów firmowych nie miała w rękach, nie zakładała kont. Nie chodziła do banków, parę razy była pod bankiem. Od 1996 r. byli w konkubinacie. Wiedziała, że B. R. (1) posiada dokumenty na nazwisko M. S. od chwili, kiedy je kupił czy załatwił. Zatrudnił ją w swojej firmie jako M. S.. Nie była w siedzibie firmy, ale wie, że była na ul. (...), a nie nr (...). Umowa o pracę była raczej fikcyjna, pomagała, jak trzeba było gdzieś podwieźć. Całą księgowość prowadziła księgową. Nie pamięta, aby wypełniała wniosek kredytowy i jeśli to zrobiła, to dlatego, że czasem na prośbę B. R. (1) wypełniała dokumenty firmowe, bo on ma nieczytelne pismo. Wypełniała dokumenty dotyczące M. S. i wiedziała, że B. R. (1) stara się o kredyt w (...), sam jej o tym mówił (k.2213). Ona nie pamięta, ile razy była w banku w związku z kredytem. Jakaś pani-pośrednik pomagała oskarżonemu załatwić kredyt. E. Ś. (1) o przyznaniu kredytu dowiedziała się raczej od razu, kiedy dowiedział się o tym B. R. (1) (k.2213). Nie pamięta, czy do niej należał wskazany w zarzucie rachunek. Otrzymała przelew z (...), nie pamięta daty ani kwoty. Prawdopodobnie oskarżony podał w banku jej konto. E. Ś. (1) nie wie, o co chodzi z umową przelewu wiarygodności i przejścia długu z 18.01.2005 r. Mieszkanie przy ul. (...) kupiła w 2003 r. tzn. wtedy się wprowadziła. Akt notarialny dotyczący kupna mieszkania był podpisany w 2005 r. i w 2005 r. zapłaciła (...) resztę pieniędzy na ten zakup. Sprzedała je chyba w 2005 r. A. S. i pieniądze w całości przekazała B. R. (1). E. Ś. (1) pieniądze, które wpłynęły na jej konto z (...), także przekazała B. R. (1). Za część pieniędzy około 100.000 zł został kupiony samochód, tj. ona od razu przelała pieniądze sprzedawcy (k.2214). Zaprzeczyła, aby wiedziała, że B. R. miał sfałszować dokumenty na nazwisko S. i się nimi posługiwać. Wiedziała, że posługuje się danymi M. S. (1). Nie wiedziała, że zabezpieczeniem kredytu ma być hipoteka na mieszkaniu (k.2214). Za pieniądze uzyskane za sprzedaż mieszkania kupiła dom w S., ten dom też sprzedała. Nie wie, co dalej się toczyło ze spłatą kredytu w (...). Wie od

B. R. (1), że były spłacane raty, ale nie wie, jak długo ani dlaczego on przestał je spłacać. Kiedy oskarżony siedział w więzieniu, to oddawała jego długi i spłaciła też swój dług z tych pieniędzy (k.2215).

-W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonych B. R. (1) i E. Ś. (1) nie są w całości logiczne, spójne ani wiarygodne. W istotnym zakresie przeczy im nadto analiza zebranych dowodów. Wiarygodne jest przyznanie się B. R. (1) do posługiwania się sfałszowanymi dokumentami M. S., wystąpienia jako M. S. o kredyt i uzyskania go. Znajduje to potwierdzenie w pozostałych dowodach, a w tym zgromadzonych dokumentach i rozpoznaniu go na zdjęciu nr 4 przez A. S. (k.436, 437), w opisie M. S. (1) przedstawionym przez prawnika (...) SA T. W. (k.396, 2249) i wyjaśnieniach E. Ś. (1). Wygląd i dane prawdziwego M. S. (k.479-484) zdecydowanie różnią się od wyglądu i danych oskarżonego.

Zasługują nadto wyjaśnienia E. Ś. (1) co do jej związku z osk. B. R. (1) i przyznanie się do świadomości, że z uwagi na kłopoty finansowe miało zostać kupione od niej mieszkanie. Natomiast nie jest wiarygodne twierdzenie B. R. (1), iż nie wyludził kredytu i zamierzał go spłacić, jak też, iż działał całkowicie samodzielnie i E. Ś. (1) nie miała nic wspólnego z uzyskaniem przez niego tego kredytu. Niewątpliwie bowiem osk. B. R. (1) wyludził przedmiotowy kredyt i zapłacenie przez niego kilku początkowych i fragmentarycznych rat nie świadczy o zamiarze rzeczywistej spłaty, a jedynie miało na celu zamaskowanie prawdziwego zamiaru oszustwa i uniknięcie szybkiego zawiadomienia przez bank organów ścigania oraz przeprowadzenia egzekucji. Natomiast oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, a E. Ś. (1) w istocie miała pełną świadomość działań podejmowanych przez B. R. (1) i je akceptowała. O pełnym współdziałaniu oskarżonych świadczy analiza pozostałych dowodów, a w tym zeznań T. W. dotyczących aktywności E. Ś. (1) co do podpisania cesji praw do lokalu na rzecz B. R. (1), a nadto samoistne stwierdzenie E. Ś. na rozprawie, iż oboje „wpadli na pomysł, żeby kupić od niej to mieszkanie” (k.2213). Na całkowite współdziałanie E. Ś. (1) wskazuje także zawarcie przez nią w dniach 08 i 11.01.2005 r. umowy sprzedaży udziału i umowy cesji praw z nieruchomości odnośnie tego lokalu (k.119-120, 208, 210), dnia 11.01.2005 r. umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości za kwotę 320.000 zł z M. S. (1) /tj. B. R. (1)/ (k.211-212), w dniu 18.01.2005 r. umowy przelewu wierzytelności i przejęcia długu przez M. S. (1)/czyli faktycznie B. R. (1)/, oświadczenie E. i W. Ś. z dnia 15.03.2005 r., iż umowa z dnia 18 stycznia 2005 r. odzwierciedla aktualny stan prawny nieruchomości (k.116), założenie przez nią w dniu 30.03.2005 r. rachunku w (...) SA, na który następnego dnia B. R. (1) przelał jej uzyskany kredyt (k.69-71) i własnoręczne wypełnienie w dniu 31.03.2005 r. wniosku o wypłatę na jej rachunek kredytu hipotecznego na kwotę 126777 CHF, podpisanego przez oskarżonego (k.73), czyli w wysokości całkowitej kwoty przyznanego kredytu. Potwierdzenie wykonania dyspozycji k.70 mówi co prawda o wpłacie od M. S. (1), ale niewątpliwie w dniu 31.03.2005 r. o godz. 15.53 w kasie banku nie wypłacono B. R. (1) tak znacznej kwoty 322.025,02 zł i nie wpłacił on jej zaraz o godz. 15.54 gotówką, tylko dokonano operacji bezgotówkowej. Nie jest w tej sytuacji przekonujące natychmiastowe zaprzeczenie osk. B. R. (1) na rozprawie, że tylko on wymyślił zakup mieszkania i związane z tym wycofanie się E. Ś. z poprzedniej wypowiedzi (k.2213). Znała ona bowiem dokładnie wysokość przyznanego kredytu, wiedziała, że chodzi o kredyt hipoteczny tj. zabezpieczony hipoteką na nieruchomości oraz otrzymała na swój rachunek całą kwotę pozostałą po potrąceniu prowizji i ubezpieczenia. Kolejne działania uniemożliwiające ustanowienie hipoteki na mieszkaniu i zaspokojenie roszczeń banku także zostały podjęte wspólnie przez obojga oskarżonych : w oświadczeniu z dnia 12.04.2005 r. E. Ś. (1) zapewniła o wpłaceniu 31.03.2005 r. na rachunek (...) SA kwoty 29.169 zł w imieniu M. S. (1) na zakup lokalu (k.415), a mimo to dnia 10.06.2005 r. zawarli oni porozumienie z (...) SA o rozwiązaniu umowy przelewu wierzytelności z 18.01.2005 r. (k.406) i w dniu 26.10.2005 r. E. Ś. (1) sprzedała aktem notarialnym w/w nieruchomość lokalową A. S. (1) za 300.000 zł (k.439-443).

B. R. (1) w oczywisty sposób naruszył warunki przyznania mu kredytu – po pierwsze kredyt otrzymał nie on, a M. S. (1), po drugie zobowiązany był do złożenia wniosku o wpis hipoteki w ciągu 7 dni od wypłaty kredytu tj. do 07.04.2005 r. i ustanowienia tego zabezpieczenia, po trzecie miał nabyć przedmiotowy lokal, a po czwarte miał spłacić kredyt w całości.

Nie jest nadto wiarygodne twierdzenie B. R. (1), iż zamierzał spłacić kredyt i jedynie niezależne od niego okoliczności mu to uniemożliwiły. Przeczą temu bowiem działania podejmowane przez oskarżonych, a w tym posługiwanie się sfałszowanymi i nierzetelnymi dokumentami, uniemożliwienie ustanowienia hipoteki, rozwiązanie umowy przelewu wierzytelności z 18.01.2005 r., brak spłat rat, a w końcu sprzedaż mieszkania przez E. Ś. (1) przy współudziale B. R. (1).

Podkreślić należy, iż nawet po otrzymaniu kwoty 300.000 zł od A. S. oskarżeni nie spłacali rat kredytu, tylko E. Ś. (1) miała za to kupić dom w okolicach W.. W świetle analizy dowodów, a w tym treści wniosku z k.73 dotyczącego kredytu hipotecznego, nie przekonuje także zaprzeczanie E. Ś. (1), iż nie wiedziała, że na tym lokalu ma zostać ustanowiona hipoteka. Negowanie swojej winy przez oskarżonych jest nielogiczne i niezgodne z doświadczeniem życiowym, a zatem stanowi jedynie przygotowane przez nich uprzednio linie obrony.

Nie ma zaś znaczenia dla zakresu odpowiedzialności oskarżonych fakt wypłaty kredytu mimo braku skutecznego zabezpieczenia na rzecz banku, gdyż pracownicy banku zostali przecież wprowadzeni w błąd przez oskarżonych.

Zeznania świadków T. W. (1), M. P., A. S. (1), M. W., A. K. (1), M. S. (2) i R. S. są jasne, logiczne, uzupełniają się nawzajem i są zbieżne ze zgromadzoną dokumentacją. Brak jest jakichkolwiek przesłanek do ich podważenia, a w rezultacie posłużyły one do ustalenia stanu faktycznego w sprawie.

Szczegółowe, logiczne i przekonujące zeznania prawnika (...) SA **T. W. (1)** (k.395-396, 2248-2249) wskazują na okoliczności dotyczące nabycia lokalu nr (...) przy ul. (...) w W.. W dniu 23.09.2002 r. została podpisana umowa o wybudowanie i sprzedaż w/w mieszkania pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) SA a E. Ś. (1) i W. Ś. (k. 395, 2249). Do chwili przygotowywania umowy cesji pani Ś. wpłaciła kwotę 164.000 zł i pozostała do zapłacenia kwota 29.168, 78 zł. Z uwagi na upływanie terminów na uregulowanie pozostałej kwoty spółka zażądała niezwłocznej zapłaty brakującej sumy pod rygorem odstąpienia od umowy (k.395). E. Ś. (1) nie miała tej kwoty (k.2249). E. Ś. (1) przysłała z M. S. (1) /tj. faktycznie osk. B. R. (1)/ do siedziby (...) SA i poinformowała, że chce przenieść prawa i obowiązki w drodze cesji na M. S. (1), który po dokonaniu cesji zapłaci resztę ceny tj. 29.168, 78 zł. Cesję podpisano w dniu 18.01.2005 r., ale resztę wpłaty dokonała E. Ś. (1) w dniu 31.03.2005 r. (k.395). Następnie E. Ś. (1) w dniu 12.04.2005 r. złożyła oświadczenie, aby zaliczyć całą wpłatę na rzecz M. S. (1) (k.396). Umowa cesji została rozwiązana w dniu 10.06.2005 r. za porozumieniem stron, co skutkowało powrotem do stanu prawnego sprzed podpisania umowy cesji z 18.01.2005 r. (k.396, 2249). (...) SA podpisało notarialną umowę na ustanowienie odrębnej własności i sprzedaży lokalu w dniu 16.06.2005 r. (k.396).

Treść umowy przelewu wierzycielności i przejęcia długu z dnia 18 stycznia 2005 r. (k.112-113) świadczy, że oskarżeni B. R. (1) i E. Ś. (1) – która dysponowała pełnomocnictwem matki tj. W. Ś. z dnia 08.01.2005 r. (k.114, 209) - zawarli ją z (...) SA w celu późniejszego wyłudzenia kredytu w banku. B. R. (1) podawał się za M. S. (1) i legitymował się sfałszowanym dowodem osobistym. Umowa ta miała rzekomo odzwierciedlać stan prawny przedmiotowej nieruchomości. Wedle tej umowy (...) SA otrzymała od E. i W. Ś. kwotę 164.000 zł tytułem ceny zakupu lokalu mieszkalnego zgodnie z umową z 23.09.2002 r., E. Ś. (1) za zgodą (...) SA przełała na B. R. (1) wierzycielność dotyczącą wybudowania i sprzedaży lokalu, jak też B. R. (1) przejął pozostały dług względem (...) SA i zobowiązał się go spłacić do dnia 15.02.2005 r.

Fakt otrzymania w (...) SA, a potem niespłacania kredytu przez osk. B. R. (1) podającego się za M. S. (1) wpływa z dokumentacji bankowej i egzekucyjnej (k.3-40, 57-59, 66, 66a, 68-111 i następne) oraz logicznych, konkretnych i spójnych zeznań pracowników banków (...) SA, który przejął udzielony kredyt: **M. P.** (k.54-56, 2248), **M. W.** (k.1685-1686, 2265-2266), **A. K. (1)** (k.1709-1710, 2267-2268), **M. S. (2)** (k.1722-1723, 2330) i **R. S.** (k.1773-1776, 2423-2424). Banki nie miały w ogóle wiedzy, że kredyt ten otrzymał B. R. (1).

Z dowodów tych jednoznacznie wynika, iż mężczyzna posługujący się dokumentami na nazwisko M. S. (1) w dniu 22.02.2005 r. poprzez pośrednika złożył w Oddziale banku (...) SA przy ul. (...) w W. wniosek o udzielenie kredytu na zakup nieruchomości na rynku wtórnym w wysokości 320.000 CHF (k.6-13, 27-29, 54, 1775, 2248). Do wniosku dołączył operat szacunkowy, dokumenty Przedsiębiorstwa (...) SA, zaświadczenie o uzyskiwanych dochodach z prowadzonej przez w/w działalności gospodarczej pod nazwą (...) M. S. (1) ul. (...) w W., zaświadczenie NIP, Regon, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, zaświadczenie o nie zaleganiu w podatkach z US, PIT-36 za 2004 i 2003 r., PIT-5 za 2004 i 2005 r. (k.30-40, 54). Decyzję o przyznaniu kredytu podjęły w Centrum (...) SA w W. A. K. (1) i M. S. (2) (k.54, 2267, 2330). Umowa kredytowa została podpisana w dniu 31.03.2005 r. na kwotę 126777 CHF i zabezpieczeniem spłaty kredytu miała być hipoteka na kredytowanym lokalu (k.14-26, 55, 75-84,

1775, 2248, 2265). Kredyt został uruchomiony w dniu 31.03.2005 r. i na rachunek kredytobiorcy przelano kwotę 126.777 CHF, zaś z tego rachunku przelano kwotę 122.863,42 CHF tj. 322.025,02 zł /tj. po przeliczeniu na zł/ na rachunek E. Ś. (1), która sprzedawała nieruchomości w/w mężczyźnie (k.55, 70-72, 2248, 2265-66, 2284, 2285). Do uruchomienia kredytu kredytobiorca musiał dostarczyć aktualny odpis z KW- księgi wieczystej, zaświadczenie o nie zaleganiu z podatkami z US i ZUS, oświadczenie E. Ś. (1) i W. Ś. – właścicielek nieruchomości (k.54) stwierdzające, że umowa przelewu wierzytelności i przejęcia długu z 18.01.2005 r. odzwierciedla aktualny stan praw przysługujących im z tytułu zawartej z (...) SA umowy o wybudowanie i sprzedaż lokalu mieszkalnego, pełnomocnictwo dla E. Ś. (1), oświadczenie (...) SA, iż po wpłacie brakującej kwoty z tytułu ceny zakupu niezwłocznie podpiszą akt notarialny wyodrębnienia i sprzedaży lokalu nr (...) przy ul. (...) w W. (k.55). Ponieważ kredyt nie był spłacany, to bank w dniu 28.08.2006 r. wystawił tytuł egzekucyjny i nadano mu klauzulę wykonalności (k.55, 57-59, 2265). W dniu 26.10.2005 r. bank wypowiedział umowę w/w mężczyźnie, ale nie odebrał on wypowiedzenia przesłanego pocztą (k.55). Bank (...) nie uzyskał odszkodowania od (...), gdyż bank udzielił kredytu niezgodnie z instrukcją działalności kredytowej i dłużnik nie przystąpił do zawarcia aktu notarialnego przenoszącego na niego własność lokalu, a lokal nabyła inna osoba (k.55-56, 2248).

Brak podstaw do wypłaty odszkodowania potwierdzają dokumenty (k.60-65) oraz zbieżne z nimi jasne i wiarygodne zeznania pracownika (...) SA **D. E.** (k.1908-1909, 2332-2333), zgodnie z którymi kredyt został udzielony z naruszeniem procedur tj. kredyt przekraczał 100 % wartości nieruchomości wynikającej z umowy przelewu wierzytelności z 18.01.2005 r., nie dokonano zakupu mieszkania, nie przewidziano możliwości finansowania kredytem hipotecznym zakupu wierzytelności i nie było możliwości ustanowienia zabezpieczenia hipotecznego, a więc zgłoszenie banku z 25.01.2006 r. nie zostało uwzględnione.

E. Ś. (1) podpisała w dniu 03.08.2005 r. z A. S. (1) umowę przedwstępną sprzedaży przedmiotowego lokalu nr (...) i otrzymała 10.000 zł zaliczki. Sprzedała zaś te mieszkanie A. S. (1) w dniu 26.10.2005 r. na podstawie aktu notarialnego rep. A nr (...) za łączną kwotę 300.000 zł (nie budzące wątpliwości zeznania **A. S. (1)** k.435-436, 2250, akt notarialny k. 439-443). Kiedy A. S. oglądał to mieszkanie, to byli w nim E. Ś. (1) i mieszkający z nią mężczyzna przedstawiający się jako M. S. (1). Oboje przedstawili oni ofertę kupna lokalu (k.435-436).

W decyzji kredytowej określono niestandardowe warunki umowne k. 83 i powinny być one wpisane do umowy kredytowej (k.2268).

Przyjąć należy, iż oskarżeni wyłudzi z banku całą kwotę 126.777 CHF. Pobranie przez bank od razu prowizji w kwocie 3169,43 CHF oraz kwot 1269,02 zł i 706,92 zł /po kursie 2,6553 zł za 1 CHF/ tytułem ubezpieczenia kredytu tj. łącznie 3913,58 CHF (k.68, 2285) było bowiem obligatoryjne i nie zmniejszało sumy przyznanego kredytu, który w świetle zawartej umowy kredytobiorca zobowiązany był spłacić. Ponieważ chodziło o zakup na rynku wtórnym, to pieniądze przedstawiono do dyspozycji kredytobiorcy, a nie deweloperowi (k.2423) i jako odbiorcę wskazano E. Ś. (1) (k.70, 2424).

Na poczet tego kredytu bank otrzymał jedynie kilka spłat, które liczone były we frankach szwajcarskich przeliczanych np. ze złotych i były one wykonywane automatycznie z rachunku przypisanego do spłat:

- w dniu 27.06.2005 r. kwotę 1071,40 CHF, a w tym 462,28 CHF kapitału (k.2266, 2284, 2285),
- w dniu 30.06.2005 r. kwotę 35,50 CHF (k.2266, 2285),
- w dniu 19.09.2005 r. kwotę 1135,52 CHF, a w tym 230,50 CHF kapitału (k.2266, 2284, 2285),
- w dniu 28.10.2005 r. kwotę 981,24 CHF, a w tym 650,39 CHF kapitału (k.2266, 2284, 2285),
- w dniu 02.12.2005 r. kwotę 1071,09 CHF, a w tym 478,79 CHF kapitału (k.2266, 2284, 2285),
- w dniu 30.12.2005 r. kwotę 49,47 CHF (k.2266, 2285v).

Zadłużenie istniało już w dniu 02.10.2005 r. (k.66a). Łącznie spłacono tylko 1821,96 CHF z tytułu kapitału i pozostało do spłaty 124.955,04 CHF, a zatem taka jest wysokość szkody poniesionej przez bank (k.2284).

Splaty te świadczą, iż kredyt w zasadzie od początku nie był regulowany zgodnie z wymogami umowy i częściowo spłacano go do okresu niedługo po tym, kiedy E. Ś. (1) sprzedała A. S. mieszkanie, które miało stanowić zabezpieczenie kredytu.

Z zeznań M. W. jednoznacznie wynika, że sprawca podający się za M. S. (1) otrzymał jeszcze inną pożyczkę w banku (...) SA, której także nie spłacał, co pozostaje przedmiotem innej sprawy karnej. Dodatkowo nie spłacił karty na kwotę 500 zł (k.2266).

Rzetelne i kompetentne **opinie z badań dokumentów i pisma** (k.767-802, 1993-2041 i 2043-2055) wykazały, że :

a) dokumenty w postaci: umowy kredytu hipotecznego z 31.03.2005 r., załącznika – zabezpieczenie spłaty kredytu w okresie ubezpieczenia (...), pełnomocnictwa do dysponowania rachunkiem, oświadczenia o poddaniu się egzekucji, dokumentu – inne prawa i obowiązki, oświadczenia dla (...), wniosku kredytowego, proponowanego zabezpieczenia kredytu, zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej - nie zostały podpisane przez M. S. (1) (k.786-789) i podpisał je oraz warunki uruchomienia kredytu, oświadczenie o możliwości zmiany kursu walut, weksel, deklarację wekslową, kopie dowodu osobistego i książeczki wojskowej, jak też pozostałe dokumenty dołączone do wniosku kredytowego osk. B. R. (1) (k.2001-2037);

b) podpisy w dokumentacji podatkowej nie zostały nakreślone przez M. S. (1) (k. 789-802) i nakreślił je B. R. (1)(k.2013-2021);

c) wniosek o wypłatę kredytu został wypełniony przez E. Ś. (1) i podpisany przez B. R. (1) jako kredytobiorcę (k.2000-2001).

W istocie nie wiadomo, w jaki sposób osk. B. R. (1) uzyskał dokumenty M. S.. Jego wyjaśnienia w tej kwestii są ogólnikowe i mało przekonujące. Nie jest znane miejsce pobytu tego **M. S.** , ale uzyskał on nowy dowód osobisty (k.426). M. S. (2) ur. w (...) r. zaprzeczył (k.1711-712), aby kiedykolwiek utracił dokumenty i nie zna oskarżonych. Natomiast **H. S.** wie tylko (k.1190-1191), iż jego syn M. utracił dowód osobisty, nie prowadził działalności gospodarczej i przebywał w różnych miejscach, a w tym w okolicach W..

P. K. (k.1332-1333, 2264-2265) pod koniec listopada 2002 r. podpisał z M. S. (1), czyli faktycznie osk. B. R. (1), umowę o wynajęcie od 01.01.2003 r. na cele biurowe lokalu w W. przy ul. (...). Mężczyzna ten nie zajął tego lokalu i nie zapłacił żadnych pieniędzy, co uznać należy za typowe dla zachowania oskarżonego, gdyż potrzebny był mu jedynie adres do wskazania go jako siedziby firmy. Na adres ten przychodziła potem korespondencja dla M. S. (1). Relacja P. K. jest dokładna, bezstronna i wiarygodna, ale nie pozwala na rozstrzygnięcie kwestii sprawstwa i winy oskarżonych, gdyż nie posiada on szerszej wiedzy. Ponadto nie wyklucza to prowadzenia działalności gospodarczej przez osk. B. R. (1) w innym miejscu. Natomiast nie wiadomo, czy taka ewentualna działalność miała polegać na przedsięwzięciach legalnych czy nie, ponieważ M. S. był pod tym adresem poszukiwany przez służbę celną.

Zeznania **U. S. (1)** (k.845-846, 1677-1678 i 2263-2264) nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia. Przyznała ona jedynie, iż zna E. Ś. (1), która jest chrestną jej córki, a na jej adres przychodziła korespondencja do E. Ś. (1) i M. S. (1). Zna też mężczyznę M. S. (3) z M. i nie rozpoznała zdjęcia B. R. (1)(k.845v-846, 1677v-78). Świadczy to, iż U. S. może posiadać szerszą wiedzę odnośnie sprawy, ale nie chciała jej ujawnić.

Nie mają znaczenia zeznania S. B. (k.994-995), Ł. B. (k.999-1000), M. G. (1) (k.1001-1002), J. W. (k.1033), D. K. (k.1036), A. K. (2) (k.1039-1040), A. P. (k.1044-1045), J. S. (k.1047), H. A. (k.1049-1050), A. K. (3) (k.1053-1054), A. W. (k.1055-1056), K. B. (k.1058), S. A. (k.1060), W. A. (k.1062), E. G. (2) (k.1064), M. G. (2) (k.1066), J. K. (k.1076-1077), W. S. (k.1098), gdyż nie przekazali oni żadnych istotnych informacji.

W. Ś. – matka osk. E. Ś. (1) skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań (k.2247).

Pozostałe informacje i dokumenty nie są sprzeczne z powyższymi ustaleniami.

Stosownie do jasnych i rzeczowych **opinii sądowo-psychiatrycznych** (k.1884-1885, 2206-2209) u oskarżonego B. R. (1) nie stwierdzono choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, rozpoznano zaś zaburzenia adaptacyjne w typie reakcji depresyjnej oraz zaburzenia osobowości etiologii mieszanej, tj. środowiskowej na podłożu zmian organicznych ośrodkowego układu nerwowego. Zaburzenia adaptacyjne rozwinęły się już po okresie objętym zarzutem i są one związane z problemami osobistymi oskarżonego. Zmiany organiczne ośrodkowego układu nerwowego także nie występowały jeszcze w okresie objętym aktem oskarżenia. Stan psychiczny oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego czynu nie znosił ani nie ograniczał zdolności rozpoznania znaczenia czynu i zdolności do pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność tempore criminis i w toku postępowania nie budzi wątpliwości. W aktualnym stanie zdrowia psychicznego oskarżony może uczestniczyć w czynnościach postępowania karnego.

Treść wyjaśnień i zachowanie oskarżonej E. Ś. (1) świadczy, że brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania jej poczytalności.

Wobec powyższych okoliczności **wina oskarżonych B. R. (1) i E. Ś. (1) odnośnie czynów przypisanych im w wyroku nie budzi żadnych wątpliwości**, a ich nieprzyznanie się do winy stanowi jedynie linie obrony mające umożliwić im uniknięcie bądź złagodzenie grożącej odpowiedzialności karnej.

Czyny przypisane w punktach 1) i 2) wyroku oskarżonym B. R. (1) i E. Ś. (1) polegały na tym, że w okresie co najmniej od stycznia 2005 roku do dnia 26 października 2005 roku w W., działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili bank (...) SA z/s w K. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 126.777 franków szwajcarskich, co stanowiło równowartość 332.282, 52 zł, wprowadzając w błąd pracowników banku w ten sposób, że B. R. (1), podając się za M. S. (1) (PESEL (...)) prowadzącego zarejestrowaną działalność gospodarczą (...) w W. przy ul. (...), i E. Ś. (1) w celu uzyskania kredytu hipotecznego dla siebie, zawarli w dniu 18.01.2005 r. umowę przelewu wierzytelności i przejęcia długu, jak też E. Ś. (1) wypełniła wniosek o wypłatę kredytu z dnia 31.03.2005 r. z danymi M. S. (1), zaś B. R. (1) przedłożył wniosek kredytowy z dnia 22.02.2005 r. wraz z załącznikami oraz posługiwał się podrobionymi dokumentami w postaci dowodu osobistego nr (...) i książeczki wojskowej nr H. (...) wraz z wklejonymi własnymi zdjęciami, a także przedłożył wyłudzone i poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci: zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 13.12.2002 r. nr (...), zaświadczenia o numerze identyfikacyjnym REGON nr (...) - (...) z dnia 13.12.2002 r., faksu z umową rachunku bankowego z dnia 16.12.2002 r. nr (...) - (...), formularzy PIT-5L – deklaracji na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy według stawki 19% za wrzesień, październik i listopad 2004 r. oraz styczeń 2005 r., formularza NIP-5 z potwierdzeniem nadania numeru identyfikacji podatkowej z dnia 18.12.2002 r., formularzy PIT-36L z zeznaniami o wysokości uzyskanego dochodu w roku podatkowym 2003 i 2004 r., zaświadczeń o niezaleganiu w podatkach z dni 23.11.2004 r. i 11.03.2005 r., zaświadczenia ZUS z dnia 22.03.2005 r. nr (...) - z danymi M. S. (1) mającymi istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, a potem w dniu 31 marca 2005 r. podając się za M. S. (1) zawarł w (...) Banku (...) SA w W. przy ul. (...) umowę kredytu hipotecznego nr (...) - (...) i uzyskał w/w kredyt, po czym od razu kwotę 322.025, 02 zł przelał na rachunek E. Ś. (1) nr (...), a ponadto oskarżeni nie zrealizowali umowy przelewu wierzytelności i przejęcia długu z dnia 18.01.2005 r., którą rozwiązali w dniu 10.06.2005 r., oraz uniemożliwili ustanowienie hipoteki, po czym E. Ś. (1) w dniu 16.06.2005 r. nabyła od Przedsiębiorstwa (...) – (...) z/s w W. lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w W., a następnie sprzedała w dniu 26.10.2005 r. w/w nieruchomości lokalową wpisaną do księgi wieczystej (...) za kwotę 300.000 złotych, czym oskarżeni działali na szkodę banku (...) SA z/s w K. i jego obecnego następcy prawnego banku (...) SA z/s w W., powodując szkodę znacznej wartości w majątku pokrzywdzonego w łącznej wysokości 332.282, 52 zł.

Oskarżeni niewątpliwie działali wspólnie i w porozumieniu. Świadczy o tym całość okoliczności popełnienia przestępstwa oraz wspólne zamieszkiwanie i bliskie więzy pomiędzy nimi. Działania podejmowane samodzielnie przez B. R. (1) nie byłyby wystarczające, aby wprowadzić w błąd pracowników banku. W tym celu konieczne było

współdziałanie ze strony E. Ś. (1). Oboje musieli przekonać bank, że B. R. (1) zamierza kupić prawa do mieszkania od E. Ś. (1) i w związku z tym podpisali stosowne umowy i oświadczenia, które B. R. (1) przedłożył w banku. E. Ś. (1) wypełniła także wniosek o wypłatę na jej rzecz całej kwoty udzielonego kredytu, który to wniosek podpisał B. R. (1) jako M. S. (1). W rezultacie E. Ś. (1) otrzymała kwotę kredytu po odjęciu obligatoryjnych prowizji i ubezpieczenia. Postępowanie oskarżonych było szczegółowo zaplanowane i przemyślane, dopasowane do zasad przyznawania kredytów hipotecznych przez bank i wymagało z ich strony szeregu czynności. Działali oni umyślnie w zamiarze bezpośrednim i ich celem było otrzymanie kwoty kredytu na swoją rzecz oraz pokrzywdzenie (...) SA. Rozdysponowanie przez E. Ś. w uzgodnieniu z B. R. (1) pieniędzmi świadczy, że nie mieli zamiaru ich zwrócenia, tylko od razu włączyli je do własnego majątku. Ponadto od dnia 30.12.2005 r. do chwili obecnej B. R. (1) nie dokonał zwrotu jakichkolwiek pieniędzy.

Osk. B. R. (1) posługiwał się przy tym podrobionymi dokumentami w postaci dowodu osobistego nr (...) i książeczki wojskowej nr H. (...) wraz z wklejonymi własnymi zdjęciami. Wiedziała o tym i w pełni akceptowała to osk. E. Ś., a zatem oboje popełnili przestępstwo z art. 270 § 1 kk.

Niewątpliwie oskarżeni doprowadzili pracowników (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem banku poprzez wprowadzenie ich w błąd co do prawdziwości i rzetelności przedłożonych dokumentów, osoby kredytobiorcy, zamiaru zakupu przez niego lokalu i zamiaru spłaty kredytu. Sprawcy działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i taką korzyść osiągnęli. Stanowi to czyn określony w art. 286 § 1 kk.

Równocześnie oskarżeni posługując się sfałszowanymi i nierzetelnymi dokumentami w celu otrzymania kredytu naruszyli w ten sposób przepis art. 297 § 1 kk.

Wysokość wyłudzonej sumy uzasadnia zastosowanie art. 294 § 1 kk, gdyż znacznie przekracza kwotę 200.000 zł stanowiącą stosownie do treści art. 115 § 5 kk wartość konieczną do przyjęcia mienia znacznej wartości. Pieniądze niewątpliwie są zaś rzeczami ruchomymi.

W rezultacie oskarżeni dokonali przestępstwa z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 11 § 2 kk.

Podzielając stanowisko prokuratora co do zaistnienia złożonego przestępstwa i jego kwalifikacji prawnej należało sprecyzować jego czasokres. Zdaniem Sądu oskarżeni działali co najmniej od stycznia 2005 roku, kiedy podjęli opisane wyżej wyraźne działania nakierowane na stworzenie pozorów zamiaru sprzedaży praw do lokalu przez E. Ś. (1) na rzecz B. R. (1). Działanie to zakończyło się w dniu 26 października 2005 roku z chwilą sprzedaży przedmiotowego mieszkania na rzecz osoby trzeciej. Natomiast wcześniejsze postępowanie B. R. (1), który podawał się za M. S. (1) prowadzącego działalność gospodarczą, nie oznacza, że już wówczas oskarżony zamierzał wyłudzić kredyt hipoteczny. Takie zachowanie od 2002 r. mogło być związane z wieloma innymi czynami, o czym może świadczyć poszukiwanie oskarżonego przez służbę celną i uznać trzeba, że w 2005 r. B. R. (1) po prostu wykorzystał dokumentację dotyczącą działalności gospodarczej do wyłudzenia kredytu. Jednocześnie brak jest wystarczających podstaw do podważenia wyjaśnień oskarżonych, iż B. R. (1) prowadził taką działalność jako M. S. (1). Mimo to przedłożone w banku dokumenty dotyczące działalności gospodarczej są nierzetelne, gdyż nie odzwierciedlają rzeczywistości i w istocie nie dotyczą istniejącej przecież osoby M. S. (1). Ponadto dokumenty w postaci zaświadczeń i potwierdzenia nadania numeru NIP zostały wyłudzone od odpowiednich podmiotów – Prezydenta m.(...) W., GUS, ZUS i US.

Sąd wymierzył na podstawie art. 294 § 1 kk i art. 33 § 2 kk oskarżonym: a) B. R. (1) kary 5 lat pozbawienia wolności i 300 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda oraz b) E. Ś. (1) kary 2 lat pozbawienia wolności i 300 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda.

Sąd przy wymiarze w/w kar kierował się znacznym stopniem szkodliwości społecznej popełnionego czynu, rozmiarem wyrządzonej szkody i dużym stopniem winy sprawców, brakiem poszanowania przez nich zasad życia społecznego i cudzego mienia. Oskarżeni działali z premedytacją, umyślnie w zamiarze bezpośrednim nadużyli zaufanie banku, aby skutecznie popełnić przestępstwo, co im się udało. Sąd miał na względzie role i czynności każdego z oskarżonych

oraz ich postawy zaprezentowane podczas niniejszego procesu. Oskarżeni nie okazali skruchy ani zrozumienia zła, które wyrządzili, a przyznali jedynie niektóre okoliczności faktyczne negując swoją winę. Dodatkowo B. R. (1) dwukrotnie bez usprawiedliwienia nie zgłosił się na wyznaczone badanie do ZMS w celu zweryfikowania jego stanu zdrowia (k.2364, 2370), jak też niewątpliwie odgrywał dominującą rolę w przestępstwie. Ponadto oskarżony jedynie pozorował chęć naprawienia wyrządzonej szkody, gdyż treść pism skierowanych w jego imieniu do banku świadczy (k.2379-2380, 2406), iż nie zapłacił żadnej kwoty i zadeklarował chęć spłaty dopiero **po prawomocnym zakończeniu** niniejszego postępowania. Równocześnie zaś nabył spółkę z o.o. za 50.000 zł (k.2408-2409). Brak jest zatem podstaw, aby przyjąć, że oskarżeni rzeczywiście poczuwają się do obowiązku naprawienia szkody.

Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej E. Ś. (1) warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby. Zdaniem Sądu takie postąpienie jest celowe w realiach rozpoznawanej sprawy i będzie stanowiło wystarczającą dolegliwość dla oskarżonej. Dostatecznie zapobiegnie też jej powrotowi na drogę przestępstwa, gdyż co do jej zachowania w przyszłości istnieje pozytywna prognoza, a przypisany czyn został popełniony w określonej sytuacji pozostawania w związku z B. R..

Jednocześnie Sąd uwzględnił przy wymiarze kar właściwości i warunki osobiste oskarżonych:

a) B. R. (1) był już wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu i wielokrotnie przebywał w AŚ/ZK (k.1100, 1193-1203, 2119), nie posiada nikogo na utrzymaniu, jest zatrudniony jako dyrektor handlowy i osiąga dochód 2500 zł netto miesięcznie, posiada mieszkanie, stwierdzono u niego padaczkę pourazową i cukrzycę, lecz się w PZP, Sąd Okręgowy w Szczecinie zwolnił go od dozoru kuratora z uwagi na pozytywne zachowanie, w dniu 29.11.2013 r. nabył spółkę z o.o. (k. 1852, 2183-2184, 2201-2203, 2257-2260, 2407, 2408-2421);

b) E. Ś. (1) nie była dotychczas karana (k.1154, 2120), na utrzymaniu posiada dziecko w wieku 3 lat, była bezrobotna, pracuje jako listonosz i osiąga dochód ponad 1000 zł brutto miesięcznie (k.2163, 2184).

Orzekając kary grzywnien Sąd kierował się działaniem przez sprawców w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wielkością tej korzyści. W ocenie Sądu rodzaj i okoliczności przypisanego przestępstwa w pełni uzasadniają wymierzenie w/w grzywnien, przy uwzględnieniu stanu majątkowego i finansowego oskarżonych oraz ich możliwości zarobkowych. Rozmiar grzywnien uznać trzeba za symboliczny w odniesieniu do korzyści, które oskarżeni w rzeczywistości odnieśli. Oskarżeni aktualnie pozostają na wolności i są zdolni do pracy, a w razie potrzeby orzeczone grzywny będą też mogli uiścić w dłuższym terminie.

W związku z powyższym w ocenie Sądu orzeczone kary są sprawiedliwe i adekwatne do popełnionego przez oskarżonych czynu oraz powinny spełnić swoją funkcję w zakresie wychowawczego oddziaływania na nich, a także prewencji generalnej.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonych B. R. (1) i E. Ś. (1) solidarnie obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz Banku (...) SA z/s w W. kwoty 327.507, 16 zł tj. 124.955, 04 CHF po kursie 2,6210 zł za 1 CHF (k.72), ponieważ w/w bank złożył stosowny wniosek odnośnie kredytu hipotecznego (k.2225). Bank określił aktualną szkodę na kwotę 334.429,67 zł, czyli 124.955,04 CHF po kursie sprzedaży NBP w wysokości 2,6764 zł za 1 CHF (k.2284), ale należało zastosować niższy kurs z k.72 przyjęty uprzednio przez (...) w dniu 31.03.2005 r. jako rzeczywisty i korzystniejszy dla oskarżonych. Zdaniem Sądu takie rozstrzygnięcie jest niezbędne, aby zadośćuczynić wyrządzonej szkodzie. Natomiast wniosek co do innej pożyczki nie mógł zostać uwzględniony, gdyż nie dotyczy niniejszej sprawy.

Na podstawie art. 230 § 2 kpk dowody rzeczowe opisane w Wykazie nr (...) (k.1778) pod poz. 175-180 i 184-186 w postaci karty i dokumentów nakazano wydać Bankowi (...) SA oraz pod poz. 181-183 w postaci dokumentów nakazano wydać Bankowi (...) SA – jako uprawnionym podmiotom; dowody rzeczowe opisane w Wykazie nr (...) (k.2064) pod poz. 188-203 w postaci dokumentów nakazano wydać (...) Bank (...) – jako uprawnionemu podmiotowi; zaś dowody rzeczowe opisane w Wykazie nr (...) (k.807-810) pod poz. 1-173 i w Wykazie nr (...) (k.879) pod poz. 174 w postaci

dokumentów oraz w Wykazie nr (...) (k.2064) pod poz. 187 w postaci płyty CD nakazano pozostawić w aktach sprawy, gdyż faktycznie nie dotyczą M. S. i nie podlegają zwrotowi.

Stosownie do treści § 14 ust. 2 pkt 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz.1348 ze zm.) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. P. – Kancelaria Adwokacka w W. ul. (...) lok. (...) kwotę 1918,80 zł i na rzecz adw. A. Z. – Kancelaria Adwokacka w W. ul. (...) kwotę 1623,60 zł brutto - tytułem udziału w sprawie obrońców z urzędu przy uwzględnieniu rodzaju sprawy i potrzebnego nakładu pracy obrońców, który był typowy.

Na podstawie art. 627 kpk zasądzono na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: B. R. (1) kwotę 1600 zł i E. Ś. (1) kwotę 1500 zł tytułem opłat oraz obciążono ich pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w częściach na nich przypadających. Sąd miał na względzie sytuację finansową i majątkową oskarżonych oraz fakt, iż brak jest rzeczywistych podstaw do zwolnienia ich z w/w kosztów, które nie muszą być spłacone jednorazowo. Ponadto trzeba kierować się możliwościami zarobkowymi oskarżonych, którzy pozostają na wolności i są zdolni do pracy.

W oparciu o art. 627 kpk w zw. z § 2, § 14 ust. 2 pkt 5 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz.1348 ze zm.) zasądzono solidarnie od oskarżonych B. R. (1) i E. Ś. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego Banku (...) SA kwotę 840 zł /tj. w wysokości stawki minimalnej za 3 terminy rozpraw/ tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, uwzględniając charakter sprawy, trzykrotne stawiennictwo pełnomocnika i nakład jego pracy, który nie był zbyt wysoki. Ponadto pełnomocnik ani oskarżyciel posiłkowy nie określili, jakiej kwoty domagają się za zastępstwo procesowe.

Z tych wszystkich powodów orzeczono, jak w wyroku.